

[Knud Jespersen.]

tale om en generel forhøjelse, men jeg vil dog gerne have ministerens ord fra denne talerstol, at der så ikke bliver tale om en almen forhøjelse på de 20 pct.

Det, der foreligger tilgængeligt uden for forsikringsrådet, er, at man vil hæve disse policepræmier og ganske rigtigt motiveret i den øgede risiko. Men hvis man vil benytte den side af sagen, så har ministeren da svaret for negativt på spørgsmålet om at nedsætte præmierne for motorforsikring m. v. i takt med det nedsatte antal færdselsulykker. Hvis man vil bruge den ene naturmæssige logik i det ene tilfælde, må man også fastholde den i det andet. Og hvis man ikke har tilstrækkelig grad af lovgivningsindflydelse til at kunne stoppe sådanne prisforhøjelser, ja, så må vi jo se i folketinget at finde former, hvorunder lovgivningen kan gøres mere komplet i denne sag.

Handelsministeren (Nyboe Andersen):

Jeg har jo ikke nogen almindelig bemyndigelse til at bestemme, hvilke præmier forsikringsselskaberne skal tage, men forsikringsrådet har en mulighed for at gribe ind under én af to betingelser: enten at der foreligger en aftale, eller også at en enkelt eller nogle få virksomheder har en afgørende indflydelse inden for branchen. Hvis disse forhold er opfyldt, kan vi gribe ind under den bestående lovgivning. Ellers kan vi ikke.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg vil tillade mig at tage det som udtryk for, at handelsministeren er indstillet på, at hvis der foreligger sådanne aftaler, så griber man ind. Samtidig vil jeg da også understrege, at jeg har noteret mig, at man ikke har nogle almengyldige beføjelser til at gribe ind over for disse prisfastsættelser, og det synes jeg nok må virke tankevækkende både i den ene og den anden side af salen.

Det, der var motiveringen for vores spørgsmål, er at rette projektøren på forsikringsselskabernes virksomhed med det formål at undgå, at man uafbrudt underkastes prismæssige forhøjelser.

Ipsen (FP):

Forsikringsselskabernes begrundelse for eventuelt at forhøje præmien er jo det sti-

gende antal indbrudstyverier, men det er sådan, at der i en række lande foretages udvikling af tyverialarmanlæg, og disse anlæg skal for at finde anvendelse her i landet godkendes af Tarifforeningen. Den har derigennem et monopol, altså en eneret, på at godkende alarmer, således at forsikringen kunne nedbringes.

Det, jeg gerne vil spørge ministeren om, var, om man kunne medvirke til, at godkendelserne kom væk fra forsikringsselskaberne selv, og at godkendelse af nye alarmer f. eks. gik over til kriminalpolitiet, eksempelvis gennem det kriminalpræventive råd.

Handelsministeren (Nyboe Andersen):

Jeg kan love at se på det spørgsmål, som hr. Ipsen rejser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ritt Bjerregaard* (S) til arbejdsministeren:

„Vil ministeren udvirke, at de arbejdsløse kan udnytte fritidslovens undervisningstilbud i dagtimerne, uden at retten til at oppebære dagpenge fortabes?“

(Spm. nr. 55).

Skriftlig begrundelse.

AOF påtænker at starte kurser for arbejdsløse i dagtimerne under fritidsloven. Der er ingen lovmæssige vanskeligheder i forbindelse med fritidsloven, men derimod med arbejdsdirektoratets fortolkning af mulighederne for at bevare dagpengeretten, når man modtager undervisning i dagtimerne.

Ministeren har tidligere været opmærksom på, at der måtte gøres en særlig indsats, for at de arbejdsløse kunne deltage i folkehøjskole- og husholdningsskolekurser ved den 27. september 1974 at åbne denne mulighed. Ligeledes tyder ansøgning om 10-12 mill. kr. til yderligere omskoling af arbejdsledige på specialarbejderskolerne på, at ministeren mener, at uddannelse er en nyttig foranstaltning i den foreliggende situation.

Jeg håber derfor, at ministeren også vil have forståelse for det her omhandlede problem.